

izobraževanja. Predvideva izboljšanje učinkovitosti porabe z zmanjševanjem stroškov v predšolskem in obveznem izobraževanju in druge ukrepe. Nekatere rešitve, ki so se pri nas z leti pokazale kot dobre, OECD kritizira kot neučinkovite. Skladno s tem je neoliberalistični ton OECD-jevih kritik kmalu po izdaji doživel ostre kritike.

Kljub optimizmu, ki ga lahko črpamo vsaj iz nekaterih zgoraj navedenih dokumentov, se je potrebno zavedati, da je zakonska ureditev eno, prepuščanje izvajanja zakona neposrednim izvajalcem drugo, tretje – in to, kar bi v tem trenutku potrebovali – pa je, da bi morale tudi na sistemski ravni obstajati rešitve, ki bi izobraževalne institucije in delodajalce intenzivneje pritegnile k izvajanju zastavljenih načrtov in premikov proti fleksibilnejši povezavi in prehodih med sistemi. Ni dovolj, da se zadovoljimo z NPK – vzporedno s skrbjo zanje je potrebno razvijati tudi druge načine, ki vodijo k lažšanju vstopa posameznika ali na trg dela ali nazaj v izobraževanje. Citirani dokumenti nam dajejo za to tudi ustrezno osnovo.

Od zahtev preko ocen do korakov naprej na področju priznavanja neformalno pridobljenega znanja

Ob tem, ko imamo priložnost, pravzaprav ne le priložnosti, temveč tudi obvezo, da si oblikujemo, nadgradimo obstoječe poti priznavanja neformalno pridobljenega znanja, imamo tako kot pri drugih ukrepih in vpeljanih politikah možnost in dolžnost upoštevati naše nacionalne posebnosti, da bi »sistem« resnično zaživel. Sistem v navednicah zato, ker je potrebno na tem občutljivem področju iskati čim bolj odprte, pa vendar dorečene rešitve, ki ne bi negativno vplivale na neformalno izobraževanje samo, kot smo že nakazali.

Če smo ugotovili, da je priznavanje neformalno pridobljenega znanja ena izmed prioritet našega in evropskih sistemov izobraževanja in usposabljanja ter hkrati področja trga dela in zaposlovanja, je naslednji korak natančneje identificirati prioriteta področja, ravni ... Potrebno pa je tudi vključiti vse možne akterje, ki lahko dejavno in kakovostno prispevajo k procesu povečevanja pomena neformalnega izobraževanja, vendar ne v smeri formalizacije le-tega, temveč v smislu, da se njegovo bistvo ohrani, da to še vedno ostane pot, po kateri se znanje pridobiva neformalno, da pa se posamezniku omogoči, da to znanje formalno ovrednoti in ga nato poskuša tudi unovčiti, če to želi in kadar je to smiselno.

V ocenah stanja v Sloveniji je bilo videti, da bolj kot samo vpeljevanje sistema predstavlja problem njegova implementacija v prakso. Vprašanje, kako doseči, da novost (in delno tudi že obstoječa infrastruktura) na tem